

højt en Femtedel for Embedsbolig, men en Tredjedel for næringsdrivende. Men vi kunne jo f. Eks. tage Lærerboliger, Professoreboliger o. s. v., der synes det mig alligevel, at det er ret rundeligt, at man er villig til at beregne indtil $\frac{1}{6}$ af den hele Indtægt. En anden Sag er det med de næringsdrivende, hvor selve det store Apparat jo kan staa i Forbindelse med hele deres Erhverv. Og naar man saaledes er gaaet ned i dette Forflag med Hensyn til de næringsdrivende, at der ikke kan paalægges mere end 1 pCt. af deres Indtægt i Huslejestat plus Indkomsskat, tror jeg ikke, at der paa dette Punkt er noget særligt at frygte for. Det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Hordum) var meget misfornøjet med Lovforslaget. Melodien var til Dels den samme som for andre ærede Medlemmers Vedkommende, saa jeg behøver ikke særligt at dvæle ved det ærede Medlems Udtalelse. Men det ærede Medlem erkendte dog, at der var Bestræbelser for at fritage de fattige, de mindst heldig stillede for Huslejestat. Det er jo ganske sikkert, at man ikke ved de Bestræbelser vil tilfredsstille og komme igennem paa en saadan Maade, at det ærede Medlem kunde sige: „Nu er det godt.“ Det har jeg aldrig ventet, saa jeg nøjes med det ærede Medlems Erkendelse af, at der dog har været en god Vilje til at træffe det rette i saa Henseende. Jeg erkender, at denne Forhandling er meget interessant; den har jo ogsaa været meget længe, og jeg kan ikke tro, at den siges at være af dem, der ville give det mindste Udbytte, hvis de Spaamænd, der her ere til Stede, have Ret. Derfor mener jeg, at det er tilstrækkeligt, naar jeg i det hele har angivet mit Hovedsynspunkt overfor de fremkomne Indvendinger.

Lauridsen: Jeg skal blot gøre den Bemærkning, at naar jeg i Gaar sagde, at dette Lovforslag var dødt, saa mente jeg, at det var dødt for i Aar, og i saa Henseende tror jeg, at der ikke vil kunne siges noget mod min Udtalelse paa dette Punkt. For Næsten maa jeg sige, at jeg er noget mere i Tvivl i Dag om, at det er dødt, end jeg var i Gaar. Min Grund dertil er den, at jeg ikke ved, om det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds (Alberti), der ganske vist er et overordentlig vægtigt Medlem af dette Ting, taler paa det ledende Partis Vegne eller ikke. Det ledende Partis sædvanlige Ordfører har jo holdt sig tilbage i denne Sag, derfor ved man ikke, hvorledes denne Sags Fremtid vil blive. Det vil derfor for de Folk, som ønske, at

Forslaget var sikkert paa Døden, være interessant at vide, om det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds talte foruden med sin egen personlige Vægt ogsaa med den Vægt, hans Parti maa give ham. Det glæder mig i øvrigt, at der dog er enkelte Menneker her i denne Sal, som ere komne til den Opfattelse, at Laan ikke er den mest praktiske og økonomiske Foranstaltning. Der har i den senere Tid lydt rømlige Røster om Statslaan, Bylaan, Kommune-laan, Amtslaan osv., saa man skulde tro, at man der havde fundet en hel ny økonomisk Guldkilde af en sjælden Behagelighed og sjælden let tilgængelig Karakter. Det glæder mig, fordi jeg synes, at man har hørt det saa rigeligt, at man næsten skulde tro, at man her kunde laane uden at komme til at betale igen. Det er glædeligt, at der endnu er nogle Folk, der mene, at Laan dog skulde betales, og jeg skal tilføje, at min Opfattelse er den, at den allerstørste økonomi og den mest udemokratiske Husholdning baade i Kommune og Stat er Laan. Det er en Maade, hvorpaa man ikke alene i Nutiden fritager og begunstiger de rige, men hvorved man efter min Opfattelse i Fremtiden skaber dem en saa begunstiget Stilling, at det er ganske uforsvarligt at gaa videre i den Henseende end haardt nødvendigt. Nu tror jeg virkelig, at de Folk ville saa Ret til syvende og sidst, der hævde, at København trænger eller i en nær Fremtid vil komme til at trænge til ny Statter. Jeg mener nemlig ikke, at der kan være Tale om at spare paa de Omraader, der er Tale om; navnlig vilde jeg meget beklage, om Stillingen blev den, at man vilde spare paa Skolevæsenet her i Byen. Jeg har den Opfattelse, grundet paa nogen Erfaring og paa Forejrgel til forskellig Side blandt dem, der have benyttet Skolerne, at Københavns Friskolevæsen er blevet ordnet omtrent saa godt, om jeg saa maa sige, som Almueskolevæsenet kan blive ordnet under de foreliggende Forhold. Jeg tror, at hvis der er noget Omraade, hvor Københavns gamle Kommunalbestyrelse kan rose sig af sine Gerninger, saa er det paa dette. Men jeg tror, at naar vi en Gang have et saadant Skolevæsen, vilde det være forkeret at begynde at spare der. Jeg vil nu tilføje, at jeg beklager, at Københavns Kommunalbestyrelse og Magistrat, som paa saa mange Punkter, mener jeg, i Skolevæsenet have forholdt sig rigtig, ikke mene at kunne gøre det Skridt med, som laa i at bespise Friskolebørnene. Jeg tror aldeles ikke, at det vilde have været nogen uoberkommelig Udgift for Kommunen at give de fire eller